

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

70. évfolyam
76. szám
1980.
március 30.,
vasárnap
Ára:
1,60 forint

Egységben, a kipróbált úton

Befejezte munkáját a Magyar Szocialista Munkáspárt XII. kongresszusa, nyilvánosságra került a párt legfőbb fórumának határozata is. Az előzetes várakozást igazolta a tanácskozás, a Központi Bizottság beszámolója, a vita, a határozat. Nem ért meglepetés, s még kevésbé csalódás bennünket. Kipróbált politikánk fontos állomása volt a kongresszus, s ennek a kipróbált politikának egyik legfontosabb eleme a nyíltság, az őszinteség, a párt és a tömegek kölcsönös bizalma; ezért tudhattuk, mi lesz a kongresszus jellemzője, ezért nem volt meglepetés, nem lehetett csalódás, váratlan az, aminek — a televízió, a rádió, a sajtó közvetítésével — szinte az egész ország tanúja, résztvevője lett.

Felkészültség, az eredményeket és a gondokat valósan számba vevő munka folyt a kongresszuson, s a vita egy-egy részlete, valamint egésze a cselekvőkészség kinyilvánítása volt: folytatni és az eddigieknél következetesebben, célratörően végrehajtani a párt kipróbált politikáját. Életünk ezer színe villant fel a hozzászólók szavaiban, s mégis, ez az elkötelezettség, eltökéltség, a cselekvés egységének erőteljes kívánása ismétlődött a vitában, a Minisztertanács elnökeinek mondataiban éppúgy, mint a csögyári munkás, a szénbányász, az orvosprofesszor, a termelőszövetkezeti elnök, a megyei első titkár, a tanácselnök, a SZOT főtitkára, a vállalati vezérigazgató, az egyetemi hallgató észrevételeiben, javaslataiban. Ennek a magatartásnak, a párt és a nép egységének megkülönböztetett hangsúlyt, elsődleges figyelmet adott a vita összefoglalásakor Kádár János, úgy értelmezve ezt, mint a Központi Bizottság véleményének megerősítését: van elegendő erőnk a gondok fokozatos legyűréséhez, a szocialista építőmunka förtellen, de a megváltozott körülményekhez igazított, ezért sokféle elemében a korábbiaktól eltérő folytatásához.

Nem szűkölködött a kongresszusi vita kritikai megállapításokban, bíráló észrevételekben sem. Mégis, nem akadt senki a szónoki emelvényre lépők közül, akinek szavait ne szötte volna át az eredmények öröme, tisztelete, értékelése. Az ötödik ötéves terv jelentős létesítményei, a népgazdaságban 1979-ben megkezdődött folyamatok kellő figyelmet kaptak, hiszen az ilyen és hasonló eredményekre támaszkodva haladhatunk tovább. Hogyan tovább: ezzel a kongresszus fő gondolati csomópontjához jutottunk el, mert a vita egyöntetűen azt bizonyította, hogy dolgozunk; mert dolgozhatunk jobban, hatósa-
gban, a megváltozott körülményekhez rugalmasabban igazodva, s nemcsak a termelésben, hanem az élet minden területén. Van világos célunk és van erőnk — mondotta a Központi Bizottság beszámolójában Kádár János, szinte jelszóvá fogalmazva az ilyen elhatározásokat és törekvéseket, egyben indokolását is adva az örvendetesen gyarapodó, a holnapot jól szolgáló tetteknek, terveknek, amelyek máris kézzelfoghatóan igazolják: kollektívák serege alkalmas és képes rövid idő alatt felnőni a magasabb követelményekhez.

Sokféle szemszögből igazolta a kongresszus, hogy növekszik azok tábora, akik fölhangynak a megszokottal, a rutinnal, akik más módon gondolkodnak eredményességről, a kezdeményezés értékéről, társadalmi fontosságáról, mint eddig. Ennek a más módon való gondolkodásnak, s vele párhuzamosan a másként cselekvésnek megkülönböztetett figyelmet szentelt a párt XII. kongresszusa, olyan értelemben is, hogy a fő helyek egyikére emelte az ifjúság, a szocialista építés utánpótlásának helyzetét, s félreérthetetlenül kimondva azt is: az egyéni boldogulásnak nincs más útja, mint a közérdek fölismérése, érvényesítése. Amiből logikusan következik:

társadalmunknak, sokkal inkább, mint eddig, a munka társadalmának kell lennie, de ennek útját nemcsak új határozatokkal, újabb tervek, jelentések papírhegyeivel egyengetve, hanem a végrehajtás jobb megszervezésével, az ellenőrzés következetességével kell végigjárni, nemcsak a termelésben, hanem az élet minden területén. Ennek szükségességére, elengedhetlenségére int, hogy a következő öt esztendőben valósan nem jelölhető meg más fő cél, mint lassúbb fejlődési ütem mellett a gazdálkodás, a termelés minőségi jellemzőinek erősítése, a versenyképesség fokozása, ezzel a népgazdaság egyensúlyi helyzetének javítása, az életszínvonal megszilárdítása. Ennek a fő célknak kell alárendelni a nemzeti jövedelem belső felhasználásának növelését, az ipari termelés bővítését; a nemzeti jövedelem 15—17 százalékos, az egy főre jutó reáljövedelem hat-nyolcszázalékos gyarapodása ezért látszik megvalósítható — elérhetőnek — a hatodik ötéves terv esztendeiben.

Tagadhatatlan, hogy társadalmunk bizonyos része nem elég fogékonyan figyelte a világban végbe-
menő változásokat, a magyar népgazdaságot a felszabadulás óta leg súlyosabban érintő hatásokat, azt vélve, nincs közünk hozzá. A szocialista Magyarország kiállta a világgazdaság változásai okozta próbát, a tömegek nagy politikai érettségéről tettek tanúságot, ám elkerülhetetlen volt a fölismerés — a megszokott módon elért teljesítményeink nem elegendők.

Majdnem hatvanan léptek fel küldöttként a kongresszusi terem szónoki emelvényére, s mindannyian fontosnak tartották, hogy emlékeztessenek, olykor bíráló szavakkal is, az országépítő munka nagyszerű eredményeire, amit a Központi Bizottság beszámolója így fogalmazott meg: nagyot, maradandót alkotott a párt vezetésével a dolgozó magyar nép. S éppen ennek a megalkotottnak a feltétele, megőrzésének vágya, annak fölismérése, hogy van mit megvédenünk, megszilárdítanunk, van mire építenünk a jövőt, esendült ki a kongresszuson felszólalók szavaiból.

Azt a jövőt, amelyben nem szűnnek meg a békés alkotómunka feltételeinek folyamatos megteremtésére, megtartására tett nemzetközi erőfeszítéseink, a szövetségi politikánk bevált gyakorlata, a társadalmi fejlődésnek a programnyilatkozatban foglaltakkal megegyező iránya. Ennek a jövőnek ötvözetanyagát az ötnapos munkahét is, a családi pótlék fölemelése (elsősorban a három és több gyermekes nevelőknek), az egyenlőségi kényelmes gyakorlatának föl-
adása, a kezdeményező kollektívák, vezetők fokozott támogatása, megbecsülése.

Kommunisták serege, 812 ezer párttag nevében, megbízásából tanácskozott, határozott a XII. kongresszus. Mégis, joggal feltételezhetjük: a dolgozó nép széles tömegei nevében is tette ezt. A kölcsönös bizalom, a nyíltság, a kipróbált politika folytatásának óhaja arra a gyakorlatra támaszkodik, amelyet a párt ma-dnem negyedszázada folytat, s amelynek köznapian megfogalmazott lényege az elvi kérdésekben a tántoríthatatlan szilárdság, a gyakorlati munkában a rugalmasság. Hazánk nemzetközi tekintélye ugyancsak ennek a politikai módszernek a következménye, hiszen — a kongresszusi határozat fogalmazásával élve — a nemzeti érdek elválaszthatatlan az internacionalizmustól, a békéért vívott harcától, a népek közötti megértés és barátság útjának keresésétől.

Befejeződött a kongresszus, kezünkben vannak a dokumentumok, megkezdődhet az útmutatások helyi földolgozása, az elfogadott határozatok végrehajtása. Feladataink nem könnyűek, sőt, sok területen súlyosak, bonyolultak, kemény próbát tartogatók. Eltökélten, egységesen munkálkodva azonban ezeken a feladatokon is sikerrel túljutunk. (KS)

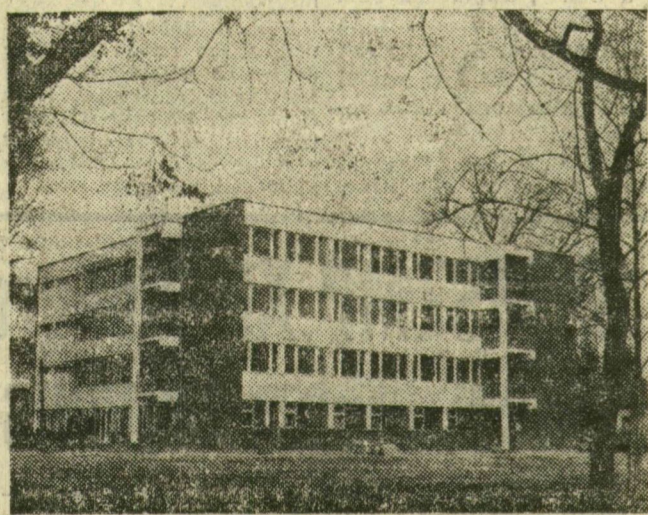
Átadták Deszken a tüdőgyógyintézet új pavilonját

Felbecsülhetetlen eredménye az egészségügynek, hogy a tuberkulózis megszűnt népbetegség lenni. Az egyéb légzőszervi betegségek azonban szükségessé teszik a tüdőgyógyászat szakközpontjának további fejlesztését.

Tavaly december 31-ig a megyében három helyen, Deszken, Kútvolgyón és Hódmezővásárhelyen fogadták a szakintézetek a tüdőbetegeket. Január 1-től kútvolgyi osztály megszűnt, a megnőtt feladatok a felvétel-ellátás centralizálását indokolták. Sürgette ennek megvalósítását az a tény is, hogy a különböző tüdő- és légzőszervrendszeri betegek ellátása nagyobb műszerezettség igényel, mint a gümőkóros betegek gyógykezelése. Márpedig a drága műszereket, gépeket csak akkor lehet gazdaságosan kihasználni, ha egy helyen biztosítanak minél több ágynat a betegeknek. Ezért hozta azt a döntést a megyei tanács, hogy az V. ötéves terv során 141 ágyas pavilon kell építeni Deszken, amelynek korszerűen felszerelt diagnosztikai laboratóriuma is lesz. Az építkezés 1978-ban kezdődött el a CSOMIÉP kivitelezésében, s a négyszintes, 36 millió forintos költséggel emelt pavilonat tegnap, szombaton, hazánk felszabadulásiának közelítő évfordulója alkalmából föl is avatták.

Az ünnepélyes átadásban jelen volt dr. Kocz János, az MSZMP megyei bizottságának titkára, dr. Perjesi László, a megyei tanács elnöke, Bányainé dr. Birkás Mária, a városi tanács elnöke, helyettese és dr. Petri Gábor egyetemi tanár, a SZOTE rektora is.

Dr. Rózsa József megyei főorvos üdvözlő szavai után dr. Medve László egészség-

Kéthekтарыni, szép parkban épült föl az új, négyszintes pavilon

ügyi miniszterhelyettes mon-dott beszédet. Elismeréssel szólt a beruházók, a kivitelezők munkájáról, majd elemezte azokat a körülményeket, amelyek szükségessé tették az új pavilon fölépítését. A cél olyan korszerű intézet megteremtése, amely Dél-Magyarország regionális központjában a tüdőgyógyászati ellátást magas fokon biztosítja. De feladata lesz, hogy részt vegyen az egyetem medikusképzésében is. Es-mivel a SZOTE-nek nincs tüdőklinikája, az intézet segítségét nyújt a szív-műtéten átesett betegek utógondozásában is.

A miniszterhelyettes abban a reményben adta át az új pavilon, hogy falai között sok ember nyeri majd vissza egészségét. Ezután az építkezésen példamutató munkát végzetteknek kitüntetésekkel adott át: a Kiváló Munkáért kitüntetést Gajda Zoltán, a CSOMIÉP épület-

burkolója és Németh Antal kőműves brigádfővezető vehette át. Miniszteri dicséretben részesült dr. Kókai Károly, a megyei tanács tüdőgyógyintézetének igazgató főorvosa és Fehér Mihály, a megyei tanács vb egészségügyi osztályának főelőadója.

A kitüntettek nevében dr. Kókai Károly mondott köszönetet és átvette a pavilon, melyet egy hónap múlva foglalhatnak el a betegek is.

A vendégek végül közösen megtekintették az épületet, amely lehetővé tette, hogy 270-re emelkedjék a deszki intézet ágyainak száma. Már működik a számítógépes, röntgiberendezéssel összekapcsolt légzőkabin, a tüdő, a szív teherbírását, életfunkcióit vizsgáló futószőnyeg, kerékpár és más értékes berendezések is, amelyek szintén a tüdőbetegek magas szintű orvosi ellátását biztosítják.

Ch. A.

Hódmezővásárhelyen

Üzemcsarnokot avattak a Fémipari Vállalatnál

Megvalósul a könnyűszerkezetes építési program

Miután világjelenségnek mondható a különböző ipari alapanyagok drágulása, alapvető népgazdasági érdekünk tűződik ahhoz, hogy nemzeti kincsünket, az alumíniumot minél magasabb fokon föl-dolgozva vigyük piacra. Ezt szolgálja a magyar-szovjet tím-föld-alumínium egyezmény, és ezt a hazai meg-munkáló bázis fejlesztése, bővítése. A Magyar Alumí-niumipari Tröszt-höz tartozó Hódmezővásárhelyi Fémipari Vállalat révén érdekelt a fejlesztési programban megye-gyünk is. Ennek egyik bi-zonyosságaként tegnap, szom-baton a vásárhelyi gyárban üzemavató munkásgyűlésre került sor.

A gyár túlnyomórészt sa-ját termékeiből a CSOMIÉP által az elmúlt évben föl-épített, 1500 négyzetméter alapterületű gyártócsarnok-ban már nagy sorozatban gyártják az alumínium tele-fonfülkéket, térelválasztó

elemeket, nyílászárókat, nagy feszítáviságú tetőpaneleket. A termékeket készítő mun-kások a déli órában rövid ünnepséget tartottak, ame-lyen ott volt többek között dr. Kapolyi László nehézipari miniszterhelyettes, dr. Szalontai József, a vásárhelyi városi pártbizottság első titkára, dr. Lehmann István, a városi tanács elnökhelyet-tese. A megjelenteket Föld-vári Sándor, a Fémipari Vállalat igazgatója köszöntötte, majd a nehézipari miniszter-helyettes mondott beszédet, amelyben méltatta az új üzemrészt gazdasági jelentő-ségét. Utalt arra, hogy a Földvári Sándor gyárigazgató-tól.

Mindszentre is ellátogatott tegnap délelőtt a nehézipari miniszterhelyettes, ahol meg-tekintette a Fémipari Vállalat gyáregységét, illetve az üzemben készülő, építőipari rendeltetésű termékeket, va-lamint az élelmiszeripari tá-rolóedények gyártását.